

Skolelederens beretning til Generalforsamlingen 2020

Indledning

"Verden er foranderlig og livet er ofte helt uforudsigeligt".....

Det er et tema jeg som regel altid kommer omkring i min dimissionstale til skolens afgangselever.

Tilbage i 20018 opsummerede jeg temaet sådan her - efter en af mine sædvanlige lange retoriske omveje selvfølgelig:

"Ingen kan føre bevis for fremtiden, og kun en ting er sikker – det er jer som skal skabe den!"

Igen i år var uforudsigeligheden et tema i min tale til afgangseleverne, men ud over betydningen for den enkelte unge, havde det en meget ubehageligt nærværende betydning for os alle sammen.

For talen blev holdt i juni måned oven på et vanvittigt forår, og med corona blev alt det vi gik og tog for givet, alt det vi regnede med, alle de planer vi gik og havde, fuldstændig lagt ned. Verden gik mere eller mindre i stå da vi blev ramt her i foråret og det moderne menneskes normale stålfaste tro på, at videnskaben og den teknologiske udvikling altid har et svar og en kur klar, blev med et sat ud af spil.

For her opstod der pludselig en situation hvor videnskaben ikke havde et svar. Vi stod der helt blottede – som samfund og enkeltindivider og med ingen andre end os selv til at redde os.

Pludselig var vi helt alene, uden svar fra videnskaben, med en truende katastrofe foran os, og det eneste vi i første omgang kunne gøre var at krybe i ly og udvise samfundssind ved ikke at hamstre toiletpapir eller rugbrød, og så ellers sætte vores lid til at det ville drive over – eller at der blev udviklet en vaccine i løbet af en uges tid eller to.....

Men det drev bare ikke lige over, og vaccinen kommer nok tidligst engang i 2021, så vi må gå andre veje end vi plejer, og finde noget andet at fæstne lid til.

Sundhedsmyndighederne og regeringen bidrog i form af retningslinjer, nedlukninger og genåbninger i forskellige faser. Det er der mange som har meninger om – også jeg – men det springer jeg over her.

I min optik er det dog, under alle omstændigheder, nødvendigt med tydelig ledelse i krisesituationer – vi har behov for en retning at bevæge os i igennem det ukendte – det gælder som individer og som samfund, og det gjaldt også for Den lille Skole i det her forår.

Men i et demokratisk samfund er tydelig ledelse bare for spinkelt at fæstne lid til på den lange bane.

Det er en fase, og efter det skal der noget andet til: En ny fase hvor vi er nødt til selv at tage stilling og handle. Politikerne kalder det at udvise "samfundssind", men man kunne også kalde det at appellere til den demokratiske dannelse hos os alle sammen: Vi har et fælles ansvar og løsningen ligger i fællesskabet.

Det viste sig jo også, at først da vi begyndte at forstå vores egen rolle – og begyndte at handle ud fra den ved at holde afstand, vaske hænder ofte og blive hjemme ved sygdomssymptomer, så kunne vi begynde at knække kurven.

Man bliver ydmyg af sådan en erfaring, som den vi gør os med corona.

Ydmyg over hvor let alle vores planer og alt det vi tror på, med et kan væltes, og hvordan en uforudsigelig hændelse på et madmarked i Kina, kan ændre helt grundlæggende på vores samfund i verden og i Danmark.

Men hvis vi kigger efter er der er også håb og en grund til at tro på menneskeheden, for midt i al ydmygheden går det forhåbentligt også op for os, at kan vi noget sammen.

Og vi har evnen til at klare store kriser sammen – når vi rent faktisk står sammen.

Og ja, så kommer videnskaben jo nok og redder os endnu engang. For om et års tid er vaccinen nok klar og vi kan langsomt vende tilbage til noget som minder om det normale liv, som vi kendte det inden corona - men forhåbentligt har vi fået noget vigtigt med?

For mig er det i hvert tilfælde blevet endnu mere tydeligt, at det vi kan som demokratisk dannede mennesker er et af de vigtigste "råstoffer" vi råder over her til lands.

For det at være i stand til at løfte blikket fra os selv og vores egne behov og se på hvad der gavner fællesskabet, gør os stærkere både som enkeltpersoner og som samfund. Det giver os ikke bare et rigere og bedre liv, det gør os også i stand til at modstå kriser som corona, og finde løsninger som også bærer, når første fase af krisehåndteringen er overstået.

Budskabet i min dimissionstale fra 2018 om, at det er "*jer som skal skabe fremtiden*" tror jeg fortsat på. Det gælder bare ikke alene for de unge mennesker på vej ud i verden – det gælder for os alle sammen. For det er op til os hvad vi gør med verden og hvordan vi klarer os igennem og kommer videre. Det vil vise sig, at der ligger muligheder i det her som vi bare ikke har fået øje på endnu.

Jeg tror at værdien af det vi har lært, over tid vil overstige det vi har mistet.

I en mere skolenær kontekst er uforudsigeligheden også en præmis vi må forholde os ydmyg til.

Vi kan simpelthen ikke forudsige fremtiden og vi ved derfor heller ikke præcis hvad der kommer til at ske og hvilke kvalifikationer det kommer til at kalde på for vores børn.

Orienterer man sig lidt i grundskoledebatten i Danmark, kan man efterhånden få den tanke, at fremtiden er givet – at nogen faktisk har udregnet præcis hvilke kvalifikationer der bliver brug for fremover.

Og hvis vi ikke kommer op på hesten i en fart og synligt, sammenligneligt og målbart forløser det enkelte barns fulde potentiale, så mister vi afgørende terræn i det globale kapløb – med katastrofale følger for hele vores velfærdssamfund.

Den dystopi køber jeg dog ikke helt – især ikke hvis vi tør løfte blikket og orientere os i den virkelige verden, hvor fremtiden ikke er givet.

Vel skal børnene have kvalifikationer med sig: De skal have læsefærdigheder, kunne skrive, regne og vide noget om alt fra det periodiske system, over Pythagoras til den tredje Puniske krig, men det vigtigste vi kan lære vores børn er og bliver, i min optik, de grundelementer som ligger i den demokratiske dannelse. Det er dem vi skal leve af og det er dem som skal bringe os igennem fremtidige kriser.

Lær derfor børnene at arbejde sammen med andre, at turde løfte deres stemme og bidrage, at lytte og at behandle andre med respekt; lær dem at problemer ofte har flere løsninger end en, og at lige præcis deres bidrag er vigtigt.

Lær dem at "*placere sig selv i verden*" og hjælp dem til at forstå både værdien af fællesskabet og af deres egen værdi i det – så skal de nok tage over med sikker hånd når de bliver voksne.

Og giv dem så samtidig en spændende og afvekslende skolehverdag, hvor de boglige elementer selvfølgelig har deres plads, men hvor de praktiske og æstetiske elementer vægtes meget højt, så deres nysgerrighed vækkes og fastholdes.

Giv dem noget lilleskole og lad dem få lidt fred fra måletyrraniet.

Som Gert Biesta skriver i sin bog "Den smukke risiko": "Uddannelse handler ikke om at fylde et hul, men om at tænde et bål".

Og lad os så finde jordforbindelsen igen.....

Børnetallet

Skolens aktuelle børnetal er 233 elever pr.1 august 2020. Det afspejler samme stabile elevtal, som siden 2014 har ligget imellem 230 og 235. Der er ingen aktuelle planer om at ændre på elevtallet, og vi forsøger derfor at fastholde elevtilslutningen stabilt på det leje vi har i dag. Vi oplever fortsat en stor søgning til skolen og der er derfor ventelister til de fleste klasser. Ventelisterne er især lange for indskolingsklasserne og for de klasser som skal starte i de kommende 3 år, så skolens "fødekæde" må, i lighed med de sidste mange år, derfor vurderes at være i orden.

Skoleudvikling og aktiviteter

I løbet af det seneste år har der, som altid, været en god pædagogisk debat og udvikling på skolen. Vores fokus har været omkring flere ting, og der er blandt andet brugt en del krudt på at diskutere videreudviklingen af overbygningen og fælles aktiviteter på tværs af klasserne. Den helt overskyggende "skoleudviklingsfaktor" i det forgangne skoleår var dog ikke noget vi selv planlagde, for d.11 marts om aftenen skete der noget.....

Coronanedlukningen og den gradvise genåbning af skolen endte med at stjæle al vores energi resten af skoleåret, og det betød at vores egne projekter måtte sættes på stand by.

Vi er desværre endnu ikke færdige med at bruge energi på coronarestriktioner, eller på at indrette os efter de retningslinjer der er udstukket fra sundhedsmyndighederne, og noget tyder på, at det bliver et vilkår for os i hele det kommende skoleår.

Men inden jeg adresserer corona, kommer først lige et par ord om vores egne udviklingsmål fra det forgangne skoleår.

Evalueringsmål fra det forløbne år:

- *"Fællesskab på tværs"*

Planen for skoleåret var at gennemføre tre fællesdage for hele skolen: En "naturfagsdag", en "lyrik/musikdag" og en "demokratidag".

Både "lyrik/musikdagen" og "demokratidagen" lå desværre sidst på skoleåret, og blev aflyst på grund af corona.

Vi nåede dog at afholde naturfagsdagen i efteråret, og blev bekræftet i, at formen med fælles fagdage på tværs af alle klassetrin er rigtig god.

Vi er på ingen måde færdige med at arbejde med fællesskabet på tværs af skolen, og vi ser et godt potentiale i formen med fælles fagdage, så den form ønsker vi at videreudvikle fremover. I det kommende skoleår er der dog fortsat coronarestriktioner, som umuliggør gennemførelsen af dagene, og vi springer derfor et år over. Eneste potentielle fællesdag er "lyrik/musikdagen" d.1 marts, som vi stadig håber at kunne gennemføre i et eller andet format.

- *”Overbygningen”*

Som jeg orienterede om i min beretning sidste år, har Folketinget besluttet, at indføre en obligatorisk afgangsprøve i praksisfaglige valgfag allerede efter 8.kl.

Det gav os en del hovedbrud at knække nødden, uden at lade ministeriets krav om endnu en afgangsprøve blive et overgreb på vores linjefag. Vi ønsker nemlig at fastholde linjerne, og frede dem som ”prøvefrie zoner” i de unge menneskers liv, og derfor har vi valgt Madkundskab (som ikke er en selvstændig linje hos os) som prøvefag.

Planen er, at give eleverne samlet 4 ugers undervisning i madkundskab i løbet af 7.kl og 8.kl. Hvert år i juni har 7.kl og 8.kl to særlige madkunstuger som, for 8.kl vedkommende, afsluttes med afgangsprøven i de sidste dage af den anden madkunstuge.

Alle skolens elever har i forvejen madkundskab i temaforløb hele vejen fra 1.kl og op, og de vil således have en viden – og for nogle måske også en passion – for madlavning, som rækker ud over de ministerielle krav til at bestå en afgangsprøve efter 8.kl.

Med valget af madkundskab valgte vi et fag som skolen i forvejen prioriterer højt, men som ikke er et linjefag i sig selv. Vi løst derfor prøven fuldstændig fra vores linjer.

Planen var, at starte op i juni måned i år, men af indlysende årsager, kunne det ikke lade sig gøre. 8.kl mangler derfor en del undervisning i Madkundskab.

Vi arbejder pt på en løsning på at indhente det forsømte for 8.kl vedkommende, og så håber vi på at kunne gennemføre den oprindelige plan, når vi kommer frem til sommeren 2021.

Corona

D.11 marts om aftenen meddelte statsministeren som bekendt, at alle skoler skulle lukke ned omgående og overgå til hjemmeundervisning så hurtigt som muligt.

Det markerede startskuddet til et vanvittigt forår, som jeg aldrig i mine næsten 20 år som skoleleder, har oplevet noget som bare tilnærmelsesvist ligner.

Jeg har brugt meget energi på at holde alle grundigt orienterede igennem hele foråret, og jeg vælger derfor at undlade detaljerne i den her beretning. Jeg nøjes i stedet med en kort opsummering:

Under coronaperioden nåede eleverne i 0.kl-5 kl at være hjemsendt i 1 måned og 6.kl-9.kl var væk fra skolen i hele to måneder. I løbet af hjemsendelserne blev eleverne fjernundervist af deres lærere - i begyndelsen via intra, men ret hurtigt fik vi opdaget og udviklet andre og bedre platforme for undervisningen som fx Teams, Zoom og Messenger.

Under hele perioden med hjemmeundervisning støttede forældrene generelt virkelig godt op om børnenes undervisning, og rigtig mange etablerede rutiner med hjemmeskole, så der kom struktur på hverdagen for børnene derhjemme.

Det krævede noget af alle at komme igennem foråret og både personaleressourcerne (og forælderressourcerne) og bygningerne blev ”udnyttet” fuldt ud.

På den økonomiske side, endte vi med at bruge en del flere personaleressourcer end normalt, idet vi i alle genåbningens faser besluttede, at være 2 lærere på i stort set alle timer i alle klasser.

Derfor måtte vi have vikarer på i stort set fuld tid, og nogle af de faste folk fik en del overtid. Til gengæld fik vi muligheden for at dele klasserne op i mindre hold, være meget ude og tage på mange ture.

På bygningsiden var der i den første fase af genåbningen god plads til alle, idet det kun var eleverne fra 0.kl-5.kl som måtte komme i skole. Alle klasser kunne derfor brede sig i to klasselokaler hver. Det ændrede sig da vi endelig fik lov til at få de store elever i skole igen d.18.maj, og alle klasser rykkede tilbage i egne lokaler – bortset fra, at vi lavede den årlige lokalerokering for at få plads til forskoleklassen allerede der, og 8.kl derfor midlertidigt måtte rykke ned i det nyindrettede lokale i Den røde kælder.

Undervejs blev meget af undervisningen gennemført udendørs (hurra for et forholdsvis tørt forår) og derfor var både legepladsen og alle udeområder (incl. p-pladsen og Kirkepladsen) stort set befolket hele tiden.

I den første fase af genåbningen var områderne opdelt i zoner til hver klasse, men i fase 2 kunne vi ophæve "zoneopdelingen" af udeområderne, hvilket gjorde rammerne omkring udeundervisningen væsentlig mere fleksible.

Vi mere end fordoblede vores rengøringsudgifter i april, maj og juni, idet vi fik gjort grundigt rent – og desinficeret - to gange om dagen. Også udeområderne – og mælkekasserne - blev rengjort dagligt.

Vi nåede grundlæggende at lave skolen om 3 gange (og ændre hele skemaet mere end 10 gange) i løbet af to måneder og vi fik løbende indarbejdet et utal af nye – og konstant skiftende – rutiner og omstillet os til nye vilkår og nye måder at undervise og være sammen på.

Min fornemmelse er at vi, trods alle de massive udfordringer vi har stået i hen over foråret, har klaret os godt og sikkert igennem krisen og kan se tilbage på en proces som alle omkring skolen – elever, forældre, personale og ledelse kan være stolte af.

Corona har desværre ikke sluppet sit greb, og i skrivende stund er der derfor fortsat en række restriktioner for aktiviteterne på skolen. Ingen ved endnu hvor længe det kommer til at vare, men jeg forestiller mig at corona, i et eller andet omfang, vil være et vilkår for os i hele det kommende skoleår. Vi kommer givetvis til at lave om på grund af corona flere gange endnu.

Præsentation af udviklingsmål for det kommende år:

I det kommende år arbejder vi med følgende fire udviklingsmål:

- *"Fællesskab på tværs"*
- *"Overbygningen"*
- *"Corona" – for det slipper vi jo nok ikke for (og måske kan vi lære noget.....?)*
- *"Den nye sal". Et stort udviklingsmål, som i omfang for skolen, kan konkurrere med corona, men som det bare er meget federe at beskæftige sig med, bliver arbejdet med den pædagogiske og funktionsmæssige del af vores nye sal.*

Overordnet set er det min vurdering, at skolen er i en rigtig god udvikling, og foråret har vist, at vi er i stand til at møde store udfordringer med ro, mod og en masse stenhårdt arbejde fra alle parter. Det stiller os stærkt og giver mig ro i forhold til den fremtidige udvikling af skolen. Samtidig er det min oplevelse, at der kontinuerligt foregår en levende udvikling omkring fag, aktiviteter og elever, som giver os en afvekslende skolehverdag fyldt med gode oplevelser og traditioner, med spændende undervisning, med plads til at få fingrene i "mulden" - og med fokus på, at alle elever skal trives og have det godt i skolen. Som det skal være på en rigtig lilleskole!

Økonomi

Som I kan se af regnskabet, har vi fastholdt den gode tradition med at præstere et pænt overskud. Det gælder også for budgettet i indeværende regnskabsår, hvor skolen fortsat har en sund og stabil økonomi, trods udgifter til coronatiltag og byggeri.

Vi har fastholdt en tæt økonomistyring og en konservativ budgetlægning, og sammen med det stabile elevtal og de lavere renteudgifter efter låneomlægningen i 2017, udgør det hjørnestenene i den sunde økonomi.

Penge på kontoen og store overskud på driftsregnskabet er ikke mål i sig selv. Vi er optagede af at bruge pengene, så de kommer skolen og eleverne bedst muligt til gavn – og det er vi i fuld sving med at gøre med renoveringen og ombygningen af salen.

Kontrakten med entreprenøren, lyder på 7 mio kr. Hertil kommer bygherreleverancer for 1 mio kr så den samlede udgift til salen bliver på 8 mio kr.

Hertil kommer en række andre udgifter – både de ”forudsete” som til arkitekt, byggestyring, ingeniørberegninger, genhusning m.v – og alle de ”uforudsete”, som altid opstår når man bygger. De ”uforudsete opstår enten fordi tingene viser sig at se anderledes ud end man forestillede sig da man startede, eller fordi man ser nye muligheder og bedre løsninger undervejs. Eksempelvis har vi valgt at bruge en del penge på at lave et ordentligt uderum imellem Salen og Overbygningen.

Kreditforeningen og banken har finansieret de 8 mio kr, og vi har selv sparet 3,5 mio kr op. Så med de samlet 11,5 mio kr til rådighed, har vi helt ro i maven omkring økonomien i byggeriet – også selvom vi undervejs beslutter at tilkøbe tilføjelser og forbedringer.

Overordnet har vi tænkt os at fortsætte med at styre skolens økonomi med ”livrem og seler”, uanset byggeprojektet.

Som jeg orienterede om på sidste års generalforsamling har vi derfor lavet en økonomisk model for byggeriet hvor driftsbudgettet ikke bliver påvirket, og trygheden omkring skolens økonomi dermed bevares.

Konkret har vi alene indregnet midler fra de sparede renteudgifter fra låneomlægningen i 2017, til finansieringen af den nye sal. De midler har vi hidtil valgt ikke at lade indgå i vores drift (vi har sparet dem op til byggeriet), og anvendelsen af dem vil derfor ikke påvirke hverken hverdagen eller trygheden på skolen.

Samlet vil jeg konstatere, at økonomien har det godt på Den lille Skole. Vi har råd til at udvikle såvel skolens indhold som de fysiske rammer, vi har luft til at håndtere pludseligt opståede ekstraudgifter som fx corona. Samtidig har vi tryghed omkring skolens fremtidige drift - og det er alt i alt en ganske god position at befinde sig i.

Personale

Vi råder over en meget stærk, kompetent og talentfuld personalegruppe som, trods sine store forskelle i personligheder, fungerer rigtig godt sammen, og der hersker generelt en rigtig god og positiv stemning blandt personalet.

Der er ingen som helst tvivl om, at personalet blev sat på prøve igennem det forår vi løb ind i, og mange var da også godt brugte da vi nåede frem til sommerferien.

Fra den ene dag til den anden blev de kastet ud i helt nye vilkår for deres arbejde og skulle pludselig til at lave fjernundervisning, og få en fornuftig undervisning til at fungere uden det daglige fysiske møde imellem lærer og elev. Der skulle opfindes undervisningsprogrammer,

laves indhold og afprøves nye måder for hvordan kommunikationen med elever og forældre kunne foregå – og helst så det stadig mindede om en lilleskole..

Samtidig med alt det, måtte de vænne sig til løbende skemaændringer, konstante ændringer i retningslinjerne og en normalt demokratisk ledelsesform som pludselig blev meget topstyret. Oven i det kom bekymringerne for elevernes ve og vel, for de svage elever, og for hele det sociale liv blandt eleverne, som normalt udfolder sig på skolen – og som normalt fylder rigtig meget i arbejdet med børnene.

Min respekt for personalet på den her skole har altid været tårnhøj, men den nåede nye højder da jeg oplevede hvordan der i foråret blev taget imod alle de forskellige udfordringer de blev kastet ud i, og hvordan udfordringerne bare blev løst efterhånden som de opstod. Uden at kny og med stor samvittighedsfuldhed.

Vi er ikke færdige med at skulle være "agile" og skulle omstille os – på den korte bane giver ombygningen af salen en del udfordringer for undervisningen, og corona er desværre nok heller ikke helt færdig med os.

Men også på den lange bane er vores personales dygtighed og engagement en grundlæggende forudsætning for at skolen består som en sund og udviklingsorienteret lilleskole med meget høj kvalitet.

Vi har derfor brug for de her dygtige folk, og vi har brug for al deres opfindsomhed, engagement og ihærdighed også fremover.

Vi ser ikke ens på alt og vi har meget forskellige måder at arbejde på. Derfor diskuteres der også både passioneret og indlevende på lærerværelset ind imellem – men det tror jeg er en nødvendig præmis, på en arbejdsplads med det meningsfulde indhold, og den store frihed, som vi deler.

Helt grundlæggende har folk dog en stor menneskelig og faglig respekt for hinanden, og derfor giver forskellighederne først og fremmest energi og bidrager til, at stemningen er god og trivslen høj.

Hvis personalet er den vigtigste enkeltfaktor for skolens kvalitet, så ser fremtiden fortsat meget lys ud for Den lille Skole!

Op til sidste skoleår tiltrådte Christian som ny viceskoleleder, og man må sige at han fik lidt af en ilddåb i sit første år som leder.

Planen var, at vi skulle tage et år med "ro på" for at arbejde os ind i nye rutiner med hinanden i ledelsen, og for at Christian skulle få mulighed for at finde sig godt til rette i sin nye funktion. Sådan skulle det dog ikke gå, og alt endte som bekendt helt anderledes end vi havde planlagt da corona pludselig ramte os.

Det er ingen hemmelighed at vi, i den grad, har været på arbejde i ledelsen. Men intet er dog så skidt at det ikke er godt for noget. Så selvom det har trukket ganske store veksler, så har det store pres og de mange svære beslutninger også skabt en arbejdsform i ledelsen hvor vi hurtigt er blevet trygge ved hinandens kompetencer og hvor vi har fundet vores roller meget hurtigere end vi ellers ville have gjort.

Og så har det endnu engang bekræftet mig i, at skolen traf det helt rigtige valg da Christian blev vicer sidste år.

I den her sammenhæng giver det også mening at sende et kæmpe cadeau til Anders, som har løftet den store opgave som koordinator i Overbygningen på fantastisk vis.

Det var store sko der skulle udfyldes efter Jørgen, i forhold til at koordinere det daglige arbejde i Overbygningen, og det har Anders klaret med stor overbevisning, klare strukturer, gode dagsordener, opfølgning på tingene og en rigtig god kommunikation både indad og udad. På lærersiden i øvrigt, skete der også lidt nyt i foråret, idet Karen Aalund, vores bh.kl leder igennem 10 år, søgte videre til nye udfordringer i en anden branche.

Karen blev afløst af Anders Ø som startede op d.1 maj – midt under første fase af genåbningen efter Coronanedlukningen.

Her startede Simon BK også op som barselsvikar for Frederikke, som er væk i hele det indeværende skoleår.

Det var temmelig specielle vilkår de begge startede op under midt under genåbningens fase 1, men de gik fortrøstningsfulde til opgaven begge to, og er meget hurtigt blevet fuldt integrerede dele af skolen.

Det samme kan man sige om Katinka, som efter at have fungeret som musik "timelærer" i et år, har taget barselsvikariatet for Maria.

I beretningen plejer jeg at sende nogle anerkendende ord afsted til alle skolens ansatte for deres meget engagerede indsats – og i år er ingen undtagelse.

Vores skole står og falder med de mennesker, som møder eleverne og forældrene i hverdagen – "Den lille Skole er altid os som er her" plejer jeg at sige. Og dem som er her lige nu gør det altså suverænt godt, og fortjener al den ros vi kan mønstre!

Bygninger og fysiske faciliteter:

Skolen har gennemført følgende større bygningsmæssige forbedringer i 2019:

- Installering af klimaanlæg i overbygningen.
- Ventilation i køkkenet.
- Borde og bænke til bålområdet.
- Sejl over bænkområdet ved bålpladsen.
- Opdatering af varslingsystemet.
- Fortsat projektering og planlægning af udvidelsen og reoveringen af salen.

I 2020 planlægger skolen følgende større opgaver:

- Udvidelse og reovering af salen, musikrummet og mødefaciliteterne på første sal.

D.29 juni gik nedrivningsarbejdet i gang, og henover sommeren er der sket virkelig meget.

På nuværende tidspunkt er ydervæggen ind imod skolegården næsten revet ned, og konturerne af den nye sal begynder at kunne anes i den nye konstruktion.

I det oprindelige projekt havde vi ikke taget tilstrækkeligt højde for udformningen af udeområdet imellem salen og overbygningen, og derfor har vi henover sommeren arbejdet intenst med at designe området, så det både bliver funktionelt, handicapvenligt, indbydende og smukt. Det har ikke været billigt at skabe udeområdet – det kommer til at koste os i omegnen af 250 000 kr ekstra (som vi tager fra vores opsparing) – men til gengæld får vi et gårdrum som vil blive brugt – modsat det hidtidige, som stort set bare var et goldt og grimt gennemgangsområde hvor der kun sjældent opholdt sig elever.

Jeg er fortsat helt overbevist om, at vi med den her ombygning kommer til at sikre nogle

unikke rammer omkring musik, teater og idræt på skolen.

Efterhånden som projektet tager fysisk form, begynder man at få en fornemmelse af de rum der kommer Og jeg tror at de fleste af os som har set bygningen indefra, står med en fornemmelse af, at vi er i gang med noget, som bliver helt særligt – og som kommer til at stå her i rigtig mange år fremover.

Ombygningen af salen er en stor mundfuld, og der er ikke tvivl om at vi kunne have ønsket os en timing, som ikke faldt sammen med corona.

Det er dog endt med at blive vores præmis, og vi har heldigvis lavet en genhusningsplan for efteråret, så det ikke bliver de fysiske rammer som spænder ben for vores teater, musik og fælllesskabsrelaterede aktiviteter. At corona så muligvis kommer til at lave forskellige benspænd, må vi løse hen ad vejen....

I forbindelse med genhusningen vil jeg rette en særlig tak til Stengård Kirke.

Da jeg henvendte mig til dem for knap et år siden omkring et muligt lån af deres Multisal i hele efteråret 2020, sagde de straks ja til at hjælpe os. Siden da er corona også blevet en præmis for deres egne aktiviteter, men på trods af det, har de fortsat deres imødekommenhed overfor os. De har brugt mange kræfter på at få alt til at hænge sammen, så de stadig kan huse os i mange timer om ugen, på trods af det kæmpepres på faciliteterne de selv oplever.

Endnu mere fantastisk er det, at vi ikke skal betale noget for at låne Multisalen.

Mange tak til menighedsråd og medarbejdere i Stengård Kirke – og en særlig tak til sognepræst Karen-Lisbeth og kirketjener Henning, som hjælper os med alt det praktiske.

Afslutning

Afslutningsvis vil jeg takke bestyrelsen for endnu et godt år. Vi har haft en masse gode og spændende diskussioner, og arbejdet har været præget af masser af initiativ og vilje til at handle på tingene .

I efteråret 2019 trådte vores daværende formand, Maria Hedegaard, ud af bestyrelsen.

I stedet for Maria gik Kristian Dahlgaard ind fra sin rolle som suppleant til fuldgyldigt medlem af bestyrelsen, og bestyrelsen genkonstituerede sig med Susanne Heerup Mortensen som formand og Kristian Grauengaard som næstformand.

Det skaber altid lidt turbulens når man skifter ud midt i det hele, men på trods af det synes jeg, at bestyrelsen hurtigt fandt sine ben igen, og det har været en fornøjelse at opleve det gode og respektfulde samarbejde som har præget bestyrelsen.

Trods forskellige synspunkter og gode diskussioner om mange ting, har stemningen været rigtig god hele vejen igennem, og jeg glæder mig derfor meget over, at så mange fra bestyrelsen har valgt at genopstille til en ny periode.

Der er nok at tage fat på, og vi har mange sjove diskussioner og opgaver foran os, så jeg håber også på, at der er nye folk, som har lyst til at tage en tårn i bestyrelsen.

To som i høj grad allerede har taget deres tårn er Anette og Claus som, af forskellige grunde, har valgt ikke at genopstille.

Anette har været med i hele 8 år, og har dermed opnået den højeste anciennitet i den nuværende bestyrelse. Du har altid bidraget med din umiddelbare ærlighed og med dit store hjerte for den her skole Anette. Planlagde vi ændringer – ikke mindst på de gamle bygninger (og det er bestemt sket et par gange....) – skulle man lige forbi lakmustesten hos dig først. Men det er sket på en god måde, for du har altid bidraget til en ordentlig tone og en god stemning

hele vejen igennem. Der er masser af smil til alle du møder på din vej og du er vanvittigt godt selskab. Anettes yngste barn, Marie, går nu i 9.kl, og er færdig til sommer, og derfor opstiller Anette ikke til en ny to-årig periode.

Claus har været med siden 2016 – først som suppleant og senest som fuldgyldigt medlem. Han gik oprindeligt, blandt andet med fordi vi boksede med udskiftningen af taget i Overbygningen – og via sin håndværksmæssige baggrund mente han sig topkvalificeret. Det var du bestemt også Claus, men det viste sig hurtigt, at du bød på meget mere, så heldigvis blev du ved, også efter vi blev færdige med odysseen omkring det nye tag.

Claus har opnormeret børneflokkene derhjemme, og har derfor brug for en pause i bestyrelsesarbejdet.

Begge har I været med i både fede og magre år, og I har været med til at styre skolen igennem både kriser og fede tider.

Tusinde tak fordi I havde lyst til at give en hånd med, og bruge lidt af jeres fritid på det vigtige fælles projekt, som vores skole er.

Til slut vil jeg, som altid, sige tak til de rigtig mange forældre, som hjælper til, kommer med input, bidrager med praktisk hjælp, og leverer såvel gode kontakter som ideer i hverdagen.

Det er stadig godt at være skoleleder her på vores skole, som til stadighed kræver en del – men som også giver meget igen.

Hermed overlader jeg min beretning til GF